NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu 1 päivänä toukokuuta 1998,

perustamissopimuksen 109 j artiklan 2 kohdan mukaisesti

(98/316/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 109 j artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

ottaa huomioon komission kertomuksen,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin kertomuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

sekä katsoo, että

1) talous- ja rahaliiton (EMU) kolmanteen vaiheeseen siirtymistä koskevassa päätöksenteossa noudatettavasta menettelystä ja aikataulusta määrätään perustamissopimuksen 109 j artiklassa; Dublinissa 13 päivänä joulukuuta 1996 valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontunut neuvosto päätti, että jäsenvaltioiden enemmistö ei täyttänyt yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä, että yhteisö ei siirtyisi EMUn kolmanteen vaiheeseen vuonna 1997, ja että perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohdassa määrättyä menettelyä tulisi soveltaa mahdollisimman aikaisin vuonna 1998; 109 j artiklan 4 kohdan mukaan, jollei kolmannen vaiheen alkamispäivää ole vahvistettu vuoden 1997 loppuun mennessä, EMUn kolmas vaihe alkaa 1 päivänä tammikuuta 1999,

2) 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti saman artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu menettely, 2 kohdan toista luetelmakohtaa lukuun ottamatta, on toistettava,

3) perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdassa määrätään, että komission ja Euroopan rahapoliittisen instituutin (ERI) laatimissa kertomuksissa tarkastellaan, onko kunkin jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) perussäännön kanssa, ja myös sitä, onko kestävän lähentymisen korkea taso saavutettu, arvioimalla missä määrin kukin jäsenvaltio on täyttänyt seuraavat arviointiperusteet:

— hintatason korkeatasoisen vakauden toteutuminen; tämä on ilmeistä, jos inflaatio on lähellä korkeintaan kolmen hintatason vakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion inflaatiota;

— julkistalouden rahoitusaseman kestävyys; tämä on ilmeistä, jos julkisyhteisöjen talouden osalta on tilanne, jossa ei ole 104 c artiklan 6 kohdassa tarkoitettua liiallista alijäämää;

— Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmässä määrättyjen tavanomaisten vaihteluvälien noudattaminen ainakin kahden vuoden ajan siten, ettei valuutan ulkoista arvoa ole alennettu suhteessa toisen jäsenvaltion valuuttaan;

— jäsenvaltion saavuttaman lähentymisen ja jäsenvaltion Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmään osallistumisen pysyvyys, sellaisena kuin se ilmenee pitkäaikaisten korkojen tasossa.

Näitä neljää arviointiperustetta ja ajanjaksoja, joiden ajan niitä on noudatettava, täsmennetään perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6; komission ja ERIn kertomuksissa on otettava huomioon myös ecun kehitys, markkinoiden yhdentymisen tulokset, jäsenvaltioiden vaihtotaseen tila ja kehitys ja yksikkötyökustannusten ja muiden hintaosoittimien kehitys.

4) perustamissopimuksen 109 j artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan neuvoston on arvioitava näiden kertomusten perusteella kunkin jäsenvaltion osalta, täyttääkö jäsenvaltio yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset, ja annettava päätelmänsä suosituksina valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuvalle neuvostolle, joka Euroopan parlamenttia kuultuaan 109 j artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistaa, mitkä jäsenvaltiot täyttävät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset,

5) jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on tarpeen mukaan muutettava, jotta se olisi sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa; muutoksilla on varmistettava, että lainsäädäntö on sopusoinnussa perustamissopimuksen kanssa

[1] Lausunto annettu 30. huhtikuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

viimeistään EKPJ:n perustamispäivänä; komission ja ERIn kertomuksissa on yksityiskohtainen arvio siitä, onko kunkin jäsenvaltion lainsäädäntö sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa; kansallisen lainsäädännön mukauttamista ei ollut saatettu loppuun Espanjassa, Ranskassa, Luxemburgissa ja Itävallassa komission ja ERIn kertomusten esittämisen ajankohtana; tämän jälkeen Espanjassa ja ltävallassa on tarvittava lainsäädäntö saatettu voimaan; Luxemburg ja Ranska ovat toteuttaneet kaikki tarvittavat toimenpiteet saattaakseen kansallisen lainsäädäntönsä, kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan lukien, sopusointuun perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa,

6) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 1 artiklan mukaan perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu hintatason vakauden arviointiperuste tarkoittaa, että jäsenvaltio on saavuttanut kestävän hintatason vakauden ja tarkasteluajankohtaa edeltävän vuoden aikana todetun keskimääräisen inflaation, joka ylittää enintään 1,5 prosenttiyksiköllä enintään kolmen hintatason vakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion inflaation; hintavakautta koskevan arviointiperusteen osalta inflaatiota mitataan yhdenmukaistetuilla kuluttujahintaindekseillä, jotka on määritelty asetuksessa (EY) N:o 2494/95 ([1]), hintavakauskriteerin arvioimiseksi jäsenvaltion inflaatiota on mitattu kahdentoista kuukausi-indeksin aritmeettisen keskiarvon prosentuaalisena muutoksena verrattuna edellisen jakson kahdentoista kuukausi-indeksin aritmeettiseen keskiarvoon; tammikuussa 1998 päättyneen yhden vuoden ajanjakson aikana kolme hintatason vakaudessa parhaiten suoriutunutta jäsenvaltiota olivat Ranska, jonka inflaatio oli 1,2 %, Irlanti, jonka inflaatio oli 1,2 % ja Itävalta, jonka inflaatio oli 1,1 %; komission ja ERIn kertomuksissa käytettiin viitearvoa, joka on saatu laskemalla kolmen hintatason vakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion inflaatiovauhtien yksinkertainen aritmeettinen keskiarvo, johon on lisätty 1,5 prosenttiyksikköä; tammikuussa 1998 päättyneen yhden vuoden ajanjakson ajalta viitearvo on 2,7 %,

7) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 2 artiklan mukaan 109 j artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu julkistalouden rahoitusasemaa koskeva arviointiperuste merkitsee, ettei jäsenvaltiota neuvoston senhetkisen arvioinnin ajankohtana koske perustamissopimuksen 104 c artiklan 6 kohdassa tarkoitettu neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kyseisessä jäsenvaltiossa,

8) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 5 artiklan mukaan komissio toimittaa tässä lähentymisperusteiden täyttymisen arvioinnissa käytettävät tiedot; komissio toimitti tiedot tämän suosituksen laatimista varten; komissio toimitti jäsenvaltioiden julkistaloutta koskevat tiedot jäsenvaltioiden ilmoitettua ne 1 päivään maaliskuuta 1998 mennessä asetuksen (EY) N:o 3605/93 ([2]) mukaisesti,

9) EMUn toisen vaiheen aikana ei ole ollut olemassa neuvoston päätöstä Irlannin ja Luxemburgin liiallisesta alijäämästä; 104 c artiklan 12 kohdan nojalla neuvosto kumosi 27 päivänä kesäkuuta 1996 tekemänsä päätöksen mukaisesti aiemman päätöksensä Tanskan liiallisesta alijäämästä; 104 c artiklan 12 kohdan nojalla neuvosto kumosi 30 päivänä kesäkuuta 1997 tekemiensä päätösten mukaisesti aiemmat päätöksensä Alankomaiden ja Suomen liiallisesta alijäämästä; 104 c artiklan 12 kohdan nojalla neuvosto kumosi 1 päivänä toukokuuta 1998 tekemiensä päätösten mukaan aiemmat päätöksensä Belgian, Saksan, Espanjan, Ranskan, Italian, Itävallan, Portugalin, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan liiallisesta alijäämästä,

10) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 3 artiklan mukaan perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmään osallistumista koskeva arviointiperuste merkitsee, että jäsenvaltio on noudattanut Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmässä (ERM) määrättyjä tavanomaisia vaihteluvälejä ilman, että sillä on ollut merkittäviä paineita, ainakin kahtena viimeisenä tarkasteluajankohtaa edeltävänä vuotena; erityisesti jäsenvaltio ei ole omasta aloitteestaan alentanut valuutan kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa toisen jäsenvaltion valuuttaan samana aikana; arvioidessaan tämän lähentymisperusteen täyttämistä kertomuksissaan komissio ja ERI ovat tarkastelleet helmikuussa 1998 päättynyttä kahden vuoden jaksoa ja ottaneet huomioon, että jäsenvaltioiden ministereiden ja keskuspankkien pääjohtajien elokuussa 1993 tekemä päätös laajentaa ERMin vaihteluvälejä väliaikaisesti noin 2,25 prosentista noin 15 prosenttiin kahdenvälisten keskuskurssien ympärillä,

11) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 6 olevan 4 artiklan mukaan perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettu korkojen lähentymisperuste tarkasteluajankohtaa edeltävänä vuotena merkitsee, että jäsenvaltion pitkäaikaisten nimelliskorkojen keskimääräinen taso on enintään kaksi prosenttiyksikköä

([1]) EYVL L 257, 27.10.1995, s. 1

([2]) EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7

korkeampi kuin enintään kolmen hintavakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion vastaava taso; korkojen lähentymisen tarkastelussa käytettiin viitteenä vertailukelpoisia valtion 10 vuoden lainojen korkoja; korkojen lähentymisperusteen täyttämisen arvioinnissa komission ja EMIn kertomuksissa käytettiin viitearvoa, joka saatiin lisäämällä kaksi prosenttiyksikköä kolmen hintavakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion pitkäaikaisten nimelliskorkojen yksinkertaiseen keskiarvoon; tammikuussa 1998 päättyneen yhden vuoden ajanjakson viitearvo oli 7,8 %,

12) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 11 olevan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut neuvostolle, ettei se aio siirtyä EMUn kolmanteen vaiheeseen 1 päivänä tammikuuta 1999; tämän ilmoituksen nojalla pöytäkirjassa N:o 11 olevissa 4—9 kohdassa annetaan määräykset, joita sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jos ja niin kauan kuin se ei ole siirtynyt kolmanteen vaiheeseen,

13) perustamissopimuksen pöytäkirjassa N:o 12 olevan 1 kohdan sekä valtion- tai hallitusten päämiesten Edinburghissa joulukuussa 1992 tekemän päätöksen mukaisesti Tanska on ilmoittanut neuvostolle, ettei se aio osallistua EMUn kolmanteen vaiheeseen; tämän ilmoituksen nojalla Tanskaan sovelletaan perustamissopimuksen ja EKPJ:n perussäännön kaikkia artikloja ja määräyksiä, joissa viitataan poikkeukseen,

14) koska edellä mainitut ilmoitukset on annettu, neuvoston ei ole tarpeen tehdä perustamissopimuksen 109 j artiklan 2 kohdan mukaista arviota Yhdistyneen kuningaskunnan ja Tanskan osalta, ja

15) näiden suositusten perusteella valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuva neuvosto vahvistaa, mitkä jäsenvaltiot täyttävät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset,

SUOSITTELEE:

1 JAKSO

ARVIOINNIT

1 artikla

Belgia

Belgian kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Belgian keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Belgiaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Belgia on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Belgian frangiin (BEF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Belgia ole omasta aloitteestaan alentanut BEF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Belgian pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,7 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Belgia on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Belgia täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

2 artikla

Saksa

Saksan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Saksan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Saksaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Saksa on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Saksan markkaan (DEM) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Saksa ole omasta aloitteestaan alentanut DEM:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Saksan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Saksa on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Saksa täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

3 artikla

Kreikka

Kreikan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Kreikan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 5,2 prosenttia, mikä on viitearvon yläpuolella;

— neuvosto päätti 26 päivänä syyskuuta 1994, että Kreikassa on julkistalouden liiallinen alijäämä eikä tätä päätöstä ole kumottu;

— Kreikka ei ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä helmikuussa 1998 päättyneen kahden vuoden jakson aikana; tänä aikana Kreikan drakma (GRD) on ollut suhteellisen vakaa suhteessa valuuttakurssimekanismiin kuuluviin valuuttoihin, mutta siihen on ajoittain kohdistunut paineita, joita on pyritty vaimentamaan nostamalla väliaikaisesti kotimaisia korkoja sekä valuuttamarkkinainterventioilla; GRD liittyi valuuttakurssijärjestelmään maaliskuussa 1998;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Kreikan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 9,8 prosenttia, mikä on viitearvon yläpuolella.

Kreikka ei täytä 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittuja lähentymisperusteita.

Kreikka ei siten täytä yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä.

4 artikla

Espanja

Espanjan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Espanjan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Espanjaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Espanja on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Espanjan pesetaan (ESP) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä ESP:n kahdenvälistä keskuskurssia ole alennettu suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Espanjan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,3 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Espanja on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Espanja täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

5 artikla

Ranska

Ranska on toteuttanut kaikki tarvittavat toimenpiteet saattaakseen kansallisen lainsäädäntönsä, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, sopusointuun perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Ranskan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Ranskaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Ranska on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Ranskan frangiin (FRF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Ranska ole omasta aloitteestaan alentanut FRF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Ranskan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Ranska on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Ranska täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

6 artikla

Irlanti

lrlannin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Irlannin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Irlantia ei ole talous- ja rahaliiton toisen vaiheen aikana koskenut neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Irlanti on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Irlannin puntaan (IEP) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä IEP:n kahdenvälistä keskuskurssia ole alennettu suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan; 16 päivänä maaliskuuta 1998 IEP:n kahdenvälisiä keskuskursseja korotettiin Irlannin viranomaisten pyynnöstä kolmella prosenttiyksiköllä suhteessa kaikkiin muihin Euroopan valuuttakurssijärjestelmän valuuttoihin;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Irlannin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Irlanti on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Irlanti täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

7 artikla

Italia

Italian kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Italian keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Italiaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Italia liittyi uudelleen valuuttakurssijärjestelmään marraskuussa 1996; maaliskuun 1996 ja marraskuun 1996 välisenä aikana Italian liira (ITL) vahvistui valuuttakurssijärjestelmään kuuluvien valuuttojen suhteen; sen jälkeen, kun Italian liira liitettiin uudelleen valuuttakurssijärjestelmään, siihen ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Italia ole omasta aloitteestaan alentanut ITL:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Italian pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,7 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Italia täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet; 109 j artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan lähentymisperusteen osalta todetaan, että vaikka ITL liittyi valuuttakurssijärjestelmään vasta marraskuussa 1996, se on ollut riittävän vakaa kahden viime vuoden aikana. Näillä perusteilla Italia on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason.

Italia täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

8 artikla

Luxemburg

Luxemburg on toteuttanut kaikki tarvittavat toimenpiteet saattaakseen kansallisen lainsäädäntönsä, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, sopusointuun perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Luxemburgin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,4 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Luxemburgia ei ole talous- ja rahaliiton toisen vaiheen aikana koskenut neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Luxemburg on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Luxemburgin frangiin (LUF) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Luxemburg ole omasta aloitteestaan alentanut LUF:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Luxemburgin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Luxemburg on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Luxemburg täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

9 artikla

Alankomaat

Alankomaiden kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Alankomaiden keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Alankomaita ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Alankomaat on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Alankomaiden guldeniin (NLG) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Alankomaat ole omasta aloitteestaan alentanut NLG:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Alankomaiden pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Alankomaat on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Alankomaat täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

10 artikla

Itävalta

Itävallan kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen peruspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Itävallan keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,1 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Itävaltaa ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Itävalta on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Itävallan šillinkiin (ATS) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Itävalta ole omasta aloitteestaan alentanut ATS:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Itävallan pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,6 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Itävalta on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Itävalta täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

11 artikla

Portugali

Portugalin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Portugalin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,8 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Portugalia ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Portugali on ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä kahden viime vuoden ajan; tänä aikana Portugalin escudoon (PTE) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Portugali ole omasta aloitteestaan alentanut PTE:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Portugalin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,2 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Portugali on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason kaikkien neljän arviointiperusteen osalta.

Portugali täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

12 artikla

Suomi

Suomen kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan sekä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Suomen keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,3 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Suomea ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Suomi liittyi valuuttakurssijärjestelmään lokakuussa 1996; maaliskuun 1996 ja lokakuun 1996 välisenä aikana Suomen markka (FIM) vahvistui valuuttakurssijärjestelmään kuuluvien valuuttojen suhteen; sen jälkeen kun FIM liitettiin valuuttakurssijärjestelmään, siihen ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Suomi ole omasta aloitteestaan alentanut FIM:n kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa minkään muun jäsenvaltion valuuttaan;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Suomen pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 5,9 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Suomi täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet; 109 j artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan lähentymisperusteen osalta todetaan, että vaikka FIM liittyi valuuttakurssijärjestelmään vasta lokakuussa 1996, se on ollut riittävän vakaa kahden viime vuoden aikana. Näillä perusteilla Suomi on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason.

Suomi täyttää siten yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset.

13 artikla

Ruotsi

Ruotsin kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, ei ole sopusoinnussa perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan eikä EKPJ:n perussäännön kanssa.

Perustamissopimuksen 109 j artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainittujen lähentymisperusteiden täyttymisen osalta:

— Ruotsin keskimääräinen inflaatio oli tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana 1,9 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella;

— Ruotsia ei koske neuvoston päätös julkistalouden liiallisesta alijäämästä;

— Ruotsin valuutta ei ole koskaan ollut mukana valuuttakurssijärjestelmässä; kahden vuoden tarkasteluajanjakson aikana Ruotsin kruunun (SEK) arvo vaihteli suhteessa valuuttakurssijärjestelmään kuuluviin valuuttoihin, mikä johtui muun muassa valuuttakurssitavoitteen puuttumisesta;

— tammikuussa 1998 päättyneen vuoden aikana Ruotsin pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 6,5 prosenttia, mikä on viitearvon alapuolella.

Ruotsi täyttää 109 j artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet, mutta se ei täytä sen kolmannessa luetelmakohdassa mainittua lähentymisperustetta.

Ruotsi ei siten täytä yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavia edellytyksiä.

2 JAKSO

PÄÄTELMÄT

14 artikla

Edellä olevan perusteella neuvosto päättelee, että Belgia, Saksa, Espanja, Ranska, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugali ja Suomi täyttävät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi vaadittavat edellytykset. Neuvosto suosittaa, että valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuva neuvosto vahvistaa mainittujen jäsenvaltioiden täyttävän vaadittavat edellytykset yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi 1 päivänä tammikuuta 1999.

3 JAKSO

JULKAISEMINEN

15 artikla

Tämä suositus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tehty Brysselissä 1 päivänä toukokuuta 1998.

Neuvoston puolesta

G. BROWN

Puheenjohtaja